

N:o 8.

Af Herr **Nordenfelt**: *Angående utgifvande af obligationer i svenskt mynt.*

Det synes mig mycket sannolikt, att, under de närmaste åren, stora besparingar inom landet komma att göras, och att tillgången på räntebärande papper i svenskt mynt, hvilka hafva stadigt värde och äro lätta att sälja, kommer att blifva knapp, samt att sparsamheten inom landet kraftigt skulle befordras, om sådana papper, i en för allmänheten begärlig form, funnos lätt tillgängliga, äfven för små sparpenningar. Vidare synes det afgjort, att statsverkets grundfond måste förstärkas tills vidare genom lån.

Derjemte skulle det medföra stor allmän nytta, om någon del af statens utländska skuld, utan förhöjd ränta, skulle kunna öfverflyttas till inhemsk skuld, samt om statslån, grundade på landets egna besparingar, skulle, utan förlust för statsverket, kunna meddelas, så väl för jernvägar, som för andra allmänna arbeten.

För dem, som äro föga kunniga i räkning och önska köpa räntebärande papper, samt icke hafva tillfälle att följa kungörelser om obligationers utlottning eller saluvärden, synes det vara af stor vigt, dels att räntan för dag eller månad lätt kan uträknas i jemna tal och finnas utsatt å obligationerna, dels att obligationerna hafva bestämda, men olika förfallotider, hvilka kunna passa för olika köparens önskan, till exempel efter tio, tjugo, trettio eller fyratio år, dels att obligationerna ursprungligen kunna köpas under pari, så att de med tiden stiga i värde och således, om återförsäljning önskas, i allmänhet böra betinga lägst det pris för hvilket de blifvit inköpta.

Årlig ränta för 100 kronor efter

3,6 procent motsvarar per månad	30 öre
4,0	33 $\frac{1}{3}$ »
4,2	35 »
4,5	37 $\frac{1}{2}$ »
4,8	40 »

Häraf synes, att ränteberegning för dag lättast göres efter en räntefot af 3,6 procent eller ett öre för dag för 100 kronor och dernäst efter 4,5 procent eller 1 $\frac{1}{4}$ öre för dag för 100 kronor, men då 4,5 procentens obligationer möjligen kunna stiga utöfver pari, synes mig lämpligast, att bestämma räntefoten till 3,6 procent.

Den summa af obligationer, som nu bör uppläggas, beror dels på Riksgäldskontorets behof, dels ock på det belopp, som under de närmaste åren inom landet med fördel sannolikt kan säljas och synes mig böra antagas till 20 millioner kronor, emedan dels Riksgäldskontorets förskott för Statskontoret, nu uppgående till 16,500,000 kronor, möjligen kommer att öfverstiga denna summa, dels sannolikt endast någon del af de Riksgäldskontorets 4 $\frac{1}{2}$ procentens obligationer, till belopp af nio millioner kronor, hvilka ingå i ofvannämnda förskott och förfalla den 1 November 1885, torde kunna gäldas medels öfverskott från statsverket, dels ock någon tillgång bör finnas, för att öfverflytta utländsk skuld till inhemsk, i händelse förhållandena dertill föranleda, och för att med lån understödja allmänna arbeten.

Med anledning häraf föreslår jag, att Riksdagen ville besluta:

1:o att åt Fullmäktige i Riksgäldskontoret meddela uppdrag, att upplägga och, då så lämpligen ske kan, försälja obligationer i svenskt mynt till belopp af högst 20 millioner kronor, löpande med tre och sex tiondedels procentens årlig ränta, och med bestämda förfallodagar, tio till fyrtio år från utgifningsdagen;

2:o att de för dessa obligationer inflytande medel skola användas dels till förskott för Statskontoret, hvilka af Riksdagen blifvit medgifna, dels till afbetalning af rikets utländska skuld, då förhållandena dertill föranleda, dels ock efter särskilda beslut af Riksdagen, till lån för jernvägar och andra allmänna arbeten.

Stockholm den 26 Januari 1880.

L. Nordenfelt.